

3. Про електронну комерцію: Закон України від 3 вересня 2015 року № 675-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 45. Ст. 410.

4. Товкун Л. В., Федоровська М. А. Актуальні питання правового регулювання електронної комерції в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 9. С. 282–286.

5. Юрченко М. М., Костова Н. І. Міжнародно-правове забезпечення електронної комерції в Україні. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2022. Вип. 1-2. С. 213–218.

6. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>

7. Крекул Ю., Батрименко В. Гармонізація системи регулювання електронної комерції України з ЄС. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2019. № 1. С. 13–25.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-463-7-42>

ПОНЯТТЯ ТА СТРУКТУРА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ЦЕНТРІВ КОМПЛЕКТУВАННЯ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ

Лудченко Михайло Леонідович

*здобувач кафедри адміністративного, кримінального права і процесу
Міжнародного університету бізнесу і права
м. Миколаїв, Україна*

Кардинальні зрушення у реформуванні державного управління, започатковані за результатами впровадження адміністративної реформи в Україні, схваленої Указом Президента України від 22.07.1998 № 810/98 [1], характеризуються стрімкими та якісними змінами, пов'язаними з оновленням системи органів державної виконавчої влади. У той же час, реформування органів військового управління завжди залишалося «в тіні» бурхливих системних перетворень.

Саме тому, з'ясування місця територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки (далі – ТЦК та СП), в системі органів військового управління належить до числа пріоритетних завдань науки адміністративного права, з огляду на активізацію процесів реформування всієї системи військового управління в нашій державі, що обумовлено рядом причин.

Зокрема, в рамках реалізації стратегії розвитку видів і окремих родів військ Збройних Сил України до 2035 року, Головнокомандувачем Збройних Сил України О. Сирським окреслено головне завдання реформування органів військового управління, в якості якого визначено забезпечення ефективного адміністрування військами та виключення дублювання функцій [2].

Крім того, відповідно до проекту наказу Міністерства оборони України від 02.09.2024 № 16/320-сл «Про затвердження Стратегії залучення, розвитку та утримання людського капіталу в силах оборони України на період до 2027 року», визначено ключові проблеми діяльності ТЦК та СП, до числа яких віднесено: наявність корупційних ризиків в роботі територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, пов'язаних з недосконалістю системи військового обліку людських мобілізаційних ресурсів; високий середній вік військовослужбовців, що проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період; відсутність якісної та дієвої організаційної взаємодії між ТЦК та СП і військовими частинами, в контексті комплектування останніх високопрофесійними та вмотивованими військовими кадрами тощо [3].

Саме тому, визначення теоретичних основ адміністративно-правового статусу ТЦК та СП слугує важливим завданням науки адміністративного права та ключовою передумовою реалізації зазначеними органами військового управління завдань у сфері оборони країни, на високому професійному рівні.

О. Ф. Скаун, яка зазначає, що правовий статус – одна з найважливіших політико-правових категорій, що нерозривно пов'язана із соціальною структурою суспільства, рівнем демократії, станом законності. Будучи складним багатоаспектним конституційно-правовим механізмом, правовий статус виступає як юридична міра соціальної свободи суб'єкта права; визначає межі, у яких можуть відбуватися кількісні зміни його правового становища [4, с. 569].

У адміністративно-правовій науці найбільш поширеними є визначення адміністративно-правового статусу особи як комплексу прав і обов'язків, передбачених нормами адміністративного права, до елементів якого відносять правосуб'єктність, права, обов'язки та юридичну відповідальність [5, с. 33].

На думку В. К. Колпакова, призначення адміністративно-правового статусу полягає у визначенні місця певного органу у системі органів державної влади як виключного, спеціального суб'єкта із придатною тільки йому компетенцією, а її чітке визначення й розуміння забезпечує структурованість органів державної влади, чіткий розподіл завдань та відповідних повноважень між ними, оптимізацію їх діяльності» [6, с. 30].

Характеризуючи компетенцію, як центрального елементу адміністративно-правового статусу державних податкових інспекцій, М. К. Золотарьова підкреслює переважне її значення, оскільки

компетенція, на думку авторки, включає відповідальність, завдання, функції, структуру та порядок діяльності цих податкових органів [7, с. 17].

Висновки. На підставі вищевикладеного, вважаємо за доцільне сформулювати визначення поняття адміністративно-правового статусу територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, як врегульованої нормами адміністративного права сукупності цільових, організаційно-структурних та компетенційних елементів, які визначають місце ТЦК та СП в системі органів військового управління.

При цьому, до числа цільових елементів адміністративно-правового статусу ТЦК та СП відноситься мета, завдання, функції та принципи діяльності зазначених органів військового управління; організаційно-структурні елементи представлені нормами, які визначають зовнішньо-та внутрішньоорганізаційне положення ТЦК та СП в структурі органів військового управління; компетенційні елементи включають повноваження та предмети відання ТЦК та СП.

Література:

1. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні: Указ Президента України від 22.07.1998 № 810/98. Офіційний вісник України. 1999. № 21. Ст. 943.

2. Головнокомандувач ЗСУ Олександр Сирський розповів про стратегію розвитку видів та окремих родів військ Збройних Сил України до 2035 року, яка передбачає скорочення підрозділів Генерального штабу та формування Сил безпілотних систем ЗСУ. URL: <https://espresso.tv/viyna-z-rosiyeyu-skorochennya-shtatu-genshtabu-y-reformi-sirskiy-rozpoviv-shcho-peredbachae-strategiya-rozvitku-zsu-do-2035-roku>.

3. Про затвердження Стратегії залучення, розвитку та утримання людського капіталу в силах оборони України на період до 2027 року / Офіційний сайт Міністерства оборони України. URL: https://www.mil.gov.ua/content/public_discussion/03_09_2024_proiekt_nakazu.pdf.

4. Скакун О.Ф. Теорія держави і права (Енциклопедичний курс) : [підручник] / О.Ф. Скакун. Харків : Еллада, 2006. 776 с.

5. Гумін О. М., Пряхін Є. В. Адміністративно-правовий статус особи: поняття та структура. Наше право. 2014. № 5. С. 32–37.

6. Колпаков В.К. Адміністративне право України : підручник / В.К. Колпаков. К. : Юрінком Інтер, 1999. 736 с.

7. Золотарьова М. К. Адміністративно-правовий статус державних податкових інспекцій : монографія / М. К. Золотарьова ; за заг. ред. С. В. Петкова. Запоріжжя : КПУ, 2010. 164 с.